

ישראל סבר:
**„אני? אשם? השתגעתי?
 לא קונים כך!“**

חברת קאפריש, יבואנית מכוניות, תמורק כנראה ותיק מסר לכונס-נכסים. כל מי שהזמין אצלם מכוניות ושילם בעבורן, נשאר נכון לעכשיו – בלי הכסף ובלי המכונית. בקשר למכונית הרומנית „דלתא“ היו הדיעות חלוקות מאוד, אבל לפני שבועיים, בתוכנית הטלוויזיו, „על גלגלים“, רואיין מהנדס-הרכב ישראל סבר, והוא דווקא אמר על „דלתא“ כמה דברים טובים מאוד. שאלתי את ישראל סבר אם הוא לא מרגיש עכשיו אשם בכך שאולי משהו השתכנע בעיקבות תוכנית-הטלוויזיה ושילם כסף עבור המכונית, ועכשיו נדפק.

מכוניות

אני יודע שלטלוויזיה יש השפעה גדולה מאוד בארץ, אבל אני גם יודע איך הישראלי הממוצע קונה מכונית. הוא חוקר ובורק ושואל שאלות – יותר מכפי שהוא שואל את כלתו לפני החתונה. כך שאני באמת לא מאמין שמישהו, שחשב שהאוטו הוא רע, השתכנע ממני ולמחרת הלך ושילם את הכסף. יכול להיות שנתתי קצת תמיכה למי שכבר קנו. וכולם אמרו להם „חבל שקניתם“.

● **אתה, אגב, היית המומחה היחיד שהיה בעד המכונית הזאת.**
 אני עשיתי למכונית מיבחן-דרכים, ואני חושב שהיא שווה את הכסף שדורשים עבורה. היו גם דברים שמהם לא הייתי מרוצה במכונית דלתא. אבל הזמן של הטלוויזיה הוא קצר, ולא שידרו את הכל.

● **אז אתה לא מרגיש אשם בכך שאנשים שילמו כסף עבור האוטו שעליו המלצת, ולא קיבלו אותו?**
 אני? אשם? השתגעתי? (דניאלה שמי)

אירית שפונד:
**„החופש הגדול עלה
 לנו 1500 שקל!“**

החופש הגדול מתקרב לסיומו ומאות אלפי הורים מתחילים לנשום לרווחה. יש הורים שנמאסה להם הקירבה בת 60 הימים. יש שפשוט לא יכלו לצאת לעבודה כרגיל, ויש גם מי שמאוד נהנים מהחופש עם הילדים, אלא שהבעיה הכספית מאוד מכבידה עליהם. אירית שפונד, אם לשתי בנות, סיפרה לי על ההוצאה הכספית של החופש הגדול.

את הבת הקטנה שלחתי לקייטנה בת שלושה שבועות, וזה עלה 330 שקלים. אחר-כך היתה קייטנה בת חמישה ימים במוסיאון, וזה עלה עוד 110 שקלים. הבת הגדולה הלכה לשתי קייטנות, כל אחת בת חמישה ימים, ושתיהן ביחד עלו 245 שקלים. זה פתר את בעיות החופש בחודש הראשון, בשעות הבוקר. אחרי הצהריים, פעם בשבוע אנוחנו הולכים לסרט, שלושה כרטיסי-קולנוע, פחית משקה, אוטובוס הלך וחזור – זה 50 ש"ח. תעשי חשבון – 50 כפול תישעה שבועות. ובדיכתי-שחיה – אפשר חופש כלי בריכה? את זה כבר עושים ביחד עם האבא, כדי להרגיש הרגשה של בילוי מישפחה. כל יציאה כזאת לבריכה – 50 שקלים. תעשי שוב כפול שמונה או תשע. וקצת תרבות, כמו ביקור של יום אחד בפסטביל-הבנות בירושלים, לא עולה 100 שקל? וקצת יותר סירטיידיאו, וקצת יותר חוברות-צביעה לקטנה, וחוברות תשבצים לגדולה. אני מאמינה שהחופש הזה, שהוא הכי צנוע שאפשר, עלה למישפחה שלנו 1500 שקלים.

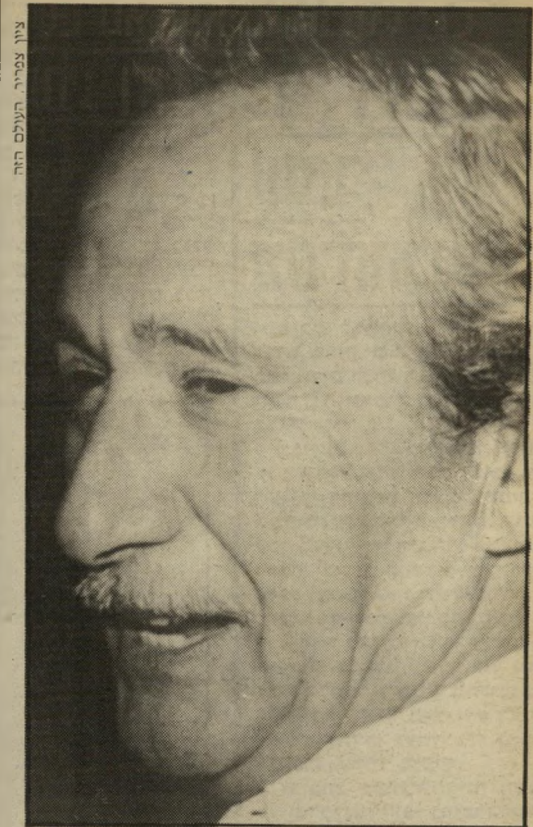
● **וכולם מבכרטיים?**

ילדים

מה פתאום: כולם אומללים! הבנות שלי מרגישות כמו עניות מרדות. כמה חכרות שלהן נסעו עם ההורים לחוץ-לארץ, ואחרות נסעו לפחות לבית-מלון בארץ או לכפר-נופש. אנתנו עצמאיים, וכמו אצל עצמאיים פעם יש יותר ופעם יש פחות, וכשיש פחות – האחרונים שמבינים את זה הם הילדים.

● **ישמתי לב שבחשבון-ההוצאות לא הכנסת סעיף בייביסיטר. את לא צריכה כזה כשאת הולכת לעי-בדדה?**
 כן צריכה, אבל השנה לא יכולתי להרשות לעצמי את זה, אז נזקקתי לטובות מכל מיני קרובים, שמעכשיו ועד להודעה חדשה אני חייבת להם.

● **את מרגישה שאילו היה לך השנה יותר-בסוף היה החופש יותר מוצלח?**
 אני לא יודעת אם יותר מוצלח, אבל כוודאי יותר קל לנו ההורים, ובלי רגשות קיפוח לבנות. לחופש של השנה הבאה אני כבר מתחילה לחסוך. (דניאלה שמי)

אפריים פורן:
**„כל הסיפורים על
 שירקס הם שטויות!“**

בתוכנית-רדיו שבה רואיין מנכ"ל משרד-החוץ לשעבר, דויד קימחי, הוא סיפר, בין השאר, כי מלון „אביה סונס“ טה" הוקם אחרי לחץ של תת-אלוף אפריים פורן וחברו

טאבה

אלי פמושדו, בעל המלון, על ראש-הממשלה-לשעבר מנחם בגין. ביקשתי את תגובתו של תא"ל פורן על ההאשמה. סתם, בשביל ההתחלה, אולי כדאי שכולם יידעו כי אלי פמושדו רד עוד לא זכה לראות את מנחם בגין מעולם.

● **טוב, אולי קימחי התכוון שפמושדו לחץ באמצע-עותך.**
 אני לא אוהב שמתכוונים לדבר אחד, ואומרים דבר שני. אבל לעצם העניין. מלון אביה סונסטה התחיל להיבנות זמן רב לפני ההסכם על הפינוי, והשאלה היתה אם להמשיך בבנייתו או להפסיק.

ההחלטה של ראש-הממשלה בגין ניתנה אחרי שפליאה אלבק, המומחית הכי-גדולה בארץ לנושא קרקעות, באה למקום, דילגה מגיבעה לגיבעה וקבעה שהטענות שלנו רציני. ולבסוף אני רוצה לאמר שכל הסיפורים על „שירקס“ הם שטויות, ואינם ראויים אפילו לתגובה. (דניאלה שמי)